

[Stæhr Johansen.]

op paa Tallet før Krigen. De 6 Aars Standsning af Motorkørselen har medført, at der er kommet mange nye Automobilister til, der ikke har den samme Øvelse, som man havde tidligere, og derfor er Spørgsmaalet om Færdselssikkerheden saa betydningsfuldt for os i Øjeblikket. Der er mange Forhold, der bør rettes her. Jeg vil særlig fremhæve et enkelt Forhold, Kørrelærernes Stilling. Der er ikke Tvivl om, at Kørrelærernes Dygtighed er Grundlaget for Færdselssikkerheden. Det er dem, der har Ansvaret for de nye Automobilister; de skal have pædagogiske Evner for at sikre en saa stor Færdselssikkerhed som muligt. Det er en betydningsfuld og meget ansvarsfuld Gerning at lære Folk at køre. Statistikken over Automobilulykker viser, at en væsentlig Del af disse Ulykker skyldes mangelfuld Uddannelse. Det er ikke mindst nye Automobilister, der ikke har faaet tilstrækkelig Øvelse, der er Skyld i Ulykkerne. I mange Tilfælde følger man heller ikke de Regler, der stærkt maa indprentes Eleverne. Man spørger uvilkaarligt: Har man nogen Garanti for, at Kørrelærerne har pædagogiske Evner og tilstrækkelig Erfaring og Dygtighed til at kunne udføre deres Hverv? Det har man ikke.

Enhver kan blive Kørrelærer, naar han blot har haft Kørkort et Aar, han skal ikke engang præstere Bevis for, at han har brugt det noget videre. Man kan altsaa nedsætte sig som Kørrelærer uden at have noget Grundlag derfor. Det viser sig ogsaa nu efter Krigen, at man særlig i København ser en meget betydelig Tilgang af Skolevogne. Man regnede i København med ikke mindre end 200 Skolevogne før Krigen, men med ca. 1 000 i Dag, for Landet som Helhed 500 Skolevogne før Krigen og nu ca. 1 500, altsaa en Stigning paa 1 000, efter at der igen er givet Kørertiladelse. Denne Udvikling gør, at man uden at fornærme nogen kan sige, at disse nye Kørrelærere ikke alle er lige dygtige. Det betyder igen, at man har faaet en meget høj Dumpeprocent, og det understreger, at det ikke alene er Eleverne, det er galt med, men ogsaa, at man har faaet Kørrelærere, som ikke helt kan udfylde deres ansvarsfulde Plads.

Kørrelærernes Stilling har været underkastet Ændring. Den historiske Udvikling viser, at før 1911 var Automobilundervisningen fri, det vil sige, enhver havde Lov til at lære andre at køre, man krævede ikke engang den Kontrol, der bestod i Ekstra-kobling og Bremseanordning. I 1911 indførtes der tvungen Eksamination af Kør-

lærerne. Disse skulde aflægge en Prøve baade i praktisk Kørsel og i Teori, og med Hensyn til Uddannelsen af Elever var Bestemmelsen, at enhver Elev skulde have kørt mindst 20 Timer, inden han gik op til Prøve for en motorsagkyndig, og Kørrelæreren skulde ved Prøven medgive Eleven en Erklæring om, hvor mange Undervisningstimer Eleven havde faaet, samt om han efter Lærerens Mening var kvalificeret til at klare sig paa egen Haand.

Dette blev ændret i 1918, da Motorloven blev ændret. Nu kunde Læreren ansætte en eksamineret Assistent, og det tvungne Antal Timer for Eleverne blev forhøjet fra 20 til 25. I 1921 blev Motorloven ændret igen, og da ophævede man Eksaminationen og Autorisationen, fordi man hævdede, at der var sket Misbrug dermed. Ja, hvad Misbrug kunde der være sket? Der var maaske sket det, at enkelte Kørrelærere havde benyttet sig af, at der var for faa Kørrelærere dengang til at tage en højere Pris; men det kunde jo ogsaa være, fordi man fra anden Side førte den fornødne Kontrol med Kørrelærerne. Jeg synes ikke, at det Argument var tilstrækkeligt til, at man burde have ophævet Paragraffen om, at Kørrelærerne skulde eksamineres.

Der blev saa senere fremført Krav fra alle Sider om en Eksamination af Kørrelærerne. I de senere Lovforslag og Redegørelser fra Udvalg, der har arbejdet med Sagen, har man næsten altid været enig om, at det var nødvendigt. I vore Nabolande, Sverige, Norge og Finland, har man autoriserede Kørrelærere, og dér har man hele dette Spørgsmaal under Kontrol. Og da er det, man uvilkaarligt maa spørge, efter at nu Bilismen er kommet i Gang igen herhjemme, som den er det, om man kan fortsætte i det gamle Spor, naar alle Erfaringer taler derimod. Drøfter man Spørgsmaalet med Motororganisationerne, med Politiet, med de motorsagkyndige eller med Kørrelærerne, er alle enige om, at Forholdene er uheldige. Kørrelærerne selv mener, at Ordningen af 1918 var ideel, men er naturligvis klar over, at der ikke er Muligheder for at faa et Monopol for Kørrelærerne; det er der heller ingen, der ønsker, og der vil heller ikke være politisk Mulighed for at gennemføre en Begrænsning af Kørrelærernes Antal. Derimod vil det være rigtigt at gennemføre en Eksamination, saaledes at man er sikker paa, at de, der er Kørrelærere, ved mere end de, som de skal lære at køre. Der findes jo ikke ret mange Stillinger her i Landet, hvortil der ikke hører Eksamination. Der er Eksamination baade for Politibetjente, for